

Toženi stranki: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Prim'Awla tal-Qorti Civili – Veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 530/2008 z dne 12. junija 2008 o sprejemu nujnih ukrepov glede ribolova na navadnega tuna z zapornimi plavaricami v Atlantskem oceanu vzhodno od zemljepisne dolžine 45° Z in v Sredozemskem morju (UL L 155, str. 9)

Izrek

1. Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil odkrit noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe Komisije (ES) št. 530/2008 z dne 12. junija 2008 o sprejemu nujnih ukrepov glede ribolova na navadnega tuna z zapornimi plavaricami v Atlantskem oceanu vzhodno od zemljepisne dolžine 45° Z in v Sredozemskem morju in člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike glede na načeli kontraktornosti in učinkovitega sodnega varstva.
2. Pri preučitvi predloženih vprašanj ni bil odkrit noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Uredbe št. 530/2008 glede na zahtevo po obrazložitvi iz člena 296, drugi odstavek, PDEU, ter glede na načeli varstva legitimnih pričakovanj in sorazmernosti.
3. Uredba št. 530/2008 je neveljavna, ker določa, da prepovedi, ki so bile sprejete na podlagi člena 7(1) Uredbe št. 2371/2002, začnejo veljati od 23. junija 2008 za plovila z zaporno plavarico, ki plujejo pod špansko zastavo ali so bila v tej državi članici registrirana, in za nosilce dejavnosti v Skupnosti, ki so sklenili pogodbe z njimi, medtem ko za plovila z zaporno plavarico, ki plujejo pod malteško, grško, francosko, italijansko ali ciprsko zastavo ali so bila v teh državah članicah registrirana, in za nosilce dejavnosti v Skupnosti, ki so sklenili pogodbe z njimi, te prepovedi začnejo veljati od 16. junija 2008, ne da bi bilo to različno obravnavanje objektivno utemeljeno.

(¹) UL C 205, 29.8.2009.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. marca 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht München – Nemčija) – Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler proti Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Zadeva C-274/09) (¹)

(Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Koncesija za storitve javnih služb — Reševalne službe — Razlikovanje med „javnim naročilom storitev“ in „koncesijo za storitve“)

(2011/C 139/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Oberlandesgericht München

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Tožena stranka: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Ob udeležbi: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht München – Razlaga člena 1(2)(a) in (d) in (4) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, str. 114) – Pojma „javno naročilo storitev“ in „koncesija za storitve“ – Pogodba o opravljanju storitev nujne medicinske pomoči, sklenjena med naročnikom in organizacijami pomoči in v kateri je določeno, da je plačilo opravljenih storitev odvisno od pogajanj med navedenimi organizacijami in tretjimi subjekti, kot so nosilci socialnega zavarovanja

Izrek

Člen 1(2)(d) in (4) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da kadar izplačilo izbranega najboljšega ponudnika v celoti zagotovijo osebe, ki niso naročnik, ki je dodelil pogodbo za storitev reševalne službe, in če je ta ponudnik izpostavljen tveganju, čeprav zelo omejenemu, zaradi, med drugim, dejstva, da je znesek denarnega nadomestila za zadevno storitev odvisen od izida letnih pogajanj s tretjimi osebami, ter mu ni zagotovljeno polno kritje stroškov, nastalih pri upravljanju njegovih dejavnosti v skladu z načeli nacionalnega prava, se mora navedena pogodba opredeliti kot „koncesija za storitve“, kot je opredeljena v členu 1(4) te direktive.

(¹) UL C 267, 7.11.2009.